

A.J.

RYAN

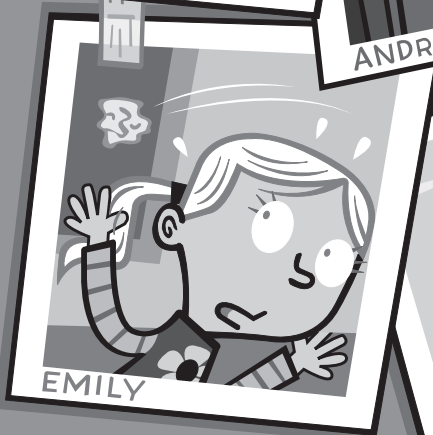
MICHAEL

LEXIA

ANDREA

EMILY

NEIL

1

CHUYỆN KỂ TỪ PHÍA TỚ

Tên tớ là Andrea¹ và tớ yêu trường học!

Ha! Tớ cá là các cậu trông chờ câu chuyện này sẽ được kể bởi cậu bạn A.J. của tớ, đúng không? Arlo² (tên thật của cậu bạn đó) và gia đình cậu ấy đang đi nghỉ hè ở Bermuda³. Đến tận tuần sau, khi năm học mới bắt đầu, họ mới về cơ. Thế nên, giờ sẽ đến lượt tớ. Thật tình, cuối cùng, tớ cũng được kể chuyện từ góc nhìn của tớ rồi.

¹ Andrea Young / æn.driə jʌŋ /

² Arlo Jervis / 'ɑ:ləʊ 'jɜ:vɪs /

³ Bermuda / bər'mju:ɪdə /: Trong lịch sử được gọi là Bermudas hoặc Quần đảo Somers, một lãnh thổ hải ngoại thuộc Anh ở Bắc Đại Tây Dương.

Chắc chắn sẽ thú vị lắm! Tớ thậm chí còn mua một cuốn sổ đặc biệt để viết lại đấy. Tớ thích viết. Các cậu có thích viết không? (À, tớ đoán là các cậu không thể trả lời câu hỏi này, vì các cậu đứng về phía bên kia, phía mà ai-cũng-biết-là-ai-đấy, còn tớ thì đứng ở phía bên này, đúng không?). Các cậu có thấy dấu ngoặc đơn thú vị không? (Ở đây chỉ cần trả lời có hoặc không thôi!). Tớ thích các dấu ngoặc đơn vì tớ có thể giả vờ như mình đang thì thầm vào tai người khác (kiểu như thế này).

Bắt đầu thôi nào!

Thế còn dấu chấm than thì sao? Các cậu có thích không? Tớ thích các dấu chấm than vì chúng khiến tớ thấy mình như đang hét lên (NHƯ THẾ NÀY NÀY!).

Nói sao nhỉ, dấu chấm than kiểu như ngược lại với dấu ngoặc đơn ấy. Dùng càng

nhiều dấu chấm than, lời bạn nói càng to hơn!!!!!!!!!!!!!! (Thấy không?). Tớ còn thích cả dấu hỏi nữa cơ (Các cậu có thích không?????). Nói chung là tớ thích tất tần tật các loại dấu câu (Đố các cậu biết tại sao?). Dù sao thì, như này tớ nói rồi đấy, tớ thích trường học. Trường học vui không tưởng. Sao mà đánh vần từ “TRƯỜNG” được nếu không có vần “ƯỜNG” cơ chú! Có một điểm duy nhất tớ không thích ở trường học, đó là chúng ta không được đến trường học vào mùa hè.

Các cậu có biết tại sao chúng ta lại không được đi học vào mùa hè không? Ấy là vì xưa lắc xưa lơ, khi mà hầu hết trẻ con sống ở nông trại, chúng phải ra đồng giúp người lớn trong suốt tháng Bảy và Tám.

Tớ thể là đúng như thế đấy, bởi tớ đã tra cứu được điều đó từ *Bách khoa toàn thư* (À, nhân tiện, nói thật với các cậu, tớ thích tra cứu lắm!). Giờ còn mấy ai sống ở nông trại nữa đâu, thế nên, đáng ra chúng ta phải được đi học suốt cả năm mới đúng! Nếu ai hỏi, tớ sẽ nói thế đấy!

À, trở lại chuyện...

Kính coong!

Ồ, chờ chút nhé! Có ai đó vừa nhấn chuông cửa. Lạ ghê luôn! Giờ là nửa đêm rồi. Ai lại đến nhà tớ vào giờ này cơ chứ? Chờ tí, tớ sẽ quay lại ngay.

“Để con mở cho!”, tớ nói thật to cho mẹ nghe thấy.

“Ai đến vào giờ này được nhỉ?”, mẹ tớ hỏi.

Chà, các cậu chắc không tin được là ai đã bấm chuông cửa nhà tớ đâu. Chính là Arlo!

Lí do thứ #1, tớ yêu trường...

Là vì những thầy cô giáo tuyệt vời!

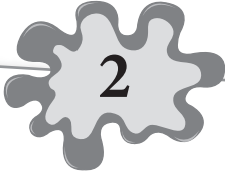
Tớ yêu các thầy, các cô vì họ tốt tới mức dành cả cuộc đời cho những đứa trẻ dù đó không phải là con của họ! Có lẽ, sau này khi lớn lên, tớ cũng sẽ làm giáo viên. Mà cũng có thể tớ sẽ trở thành bác sĩ thú y.

Hay là ca sĩ. Hoặc là vũ công.

Chưa biết chừng tớ có thể là bác sĩ thú y biết hát, biết nhảy, lại còn đi dạy lúc có thời gian rảnh nữa chứ! Tớ vẫn không chắc mình thực sự muốn làm gì khi lớn lên. Nhưng cũng đâu cần phải quyết định ngay bây giờ, đúng không?

Nếu có ai hỏi, tớ sẽ nói: Giáo viên xứng đáng được nhận giải thưởng Nobel. Đó là giải thưởng được trao tặng cho những người làm việc có ích cho xã hội mà.

Thì thế, còn ai xứng đáng hơn giáo viên được chứ?

2

CÓ NHIỀU PHÒNG

Khi tớ mở cửa, Arlo và gia đình cậu ấy đang đứng ở hiên nhà tớ. Mẹ tớ và mẹ Arlo là bạn thân. Hai người ôm chầm lấy nhau vì đã không gặp nhau suốt hai tuần liền rồi. Tớ giấu cuốn sổ tay ra sau lưng. Arlo chắc sẽ không vui khi biết những gì tớ viết trong cuốn sổ này.

“Chào cậu, Arlo!”, tớ lên tiếng.

Arlo chẳng nói năng gì. Trông cậu ấy như đang bực bội điều gì đó.

“Chào Andrea đi chứ, con trai!”, bố cậu ấy nhắc.

Arlo làu bàu.

“Nhà anh đi nghỉ về sớm thế!”, mẹ tớ nói.
“Có chuyện gì xảy ra ạ?”.

“Có bão ở Bermuda.”, bố Arlo trả lời.
“Bão khá to.”.

“Bão thường hình thành trên những vùng nước ấm.”, tớ nói cho mọi người hiểu.
“Nước bốc hơi và biến thành mây khi không khí ẩm bốc lên và nguội đi.”.

(Tớ biết điều đó vì đã tìm kiếm trong *Bách khoa toàn thư*.).

Arlo trừng mắt nhìn tớ.